

30/03/2016

Qui ha participat en el darrer informe de mitigació de l'IPCC?

El Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC) té per objectiu proporcionar avaluacions integrals dels coneixements sobre el canvi climàtic, les seves causes, possibles repercussions i estratègies de resposta. Aquest article analitza qui són les persones que han participat en l'últim informe de mitigació de l'IPCC. Els resultats mostren una sobrerrepresentació d'acadèmics formats al nord (especialment als EUA i el Regne Unit) i que una àmplia majoria ja havien participat en altres informes.

Autor: iStockphoto/Devonyu.

Hem publicat a la revista *Nature Climate Change* una anàlisi sobre qui ha participat en l'últim informe de mitigació del Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC). Analitzem la representació Nord-Sud, les vies institucionals, els patrons de coautoria i antecedents disciplinaris, utilitzant l'Anàlisi de Xarxes Socials mitjançant els CVs dels autors.

Els EUA i el Regne Unit són els països on més autors participants han rebut la seva

formació acadèmica, tot i que s'enumeren formalment com a representants d'un conjunt més divers de països. La representació deficient dels acadèmics formats al sud pot estar relacionada amb un problema estructural que l'IPCC no pot abordar. La formació acadèmica més avançada es realitza generalment a través d'institucions i centres d'excel·lència d'investigació situats als països del nord, i orientats a determinades fonts de coneixement i producció científica.

L'IPCC està atrapat en un compromís ja que, al mateix temps que està pressionat per limitar-se només a treballs acadèmics de revistes científiques revisades per parells, també se li demana incrementar la representació del coneixement no occidental (el coneixement indígena, per exemple) en el desenvolupament de l'informe, i és evident que fins ara no ha pogut satisfer ambdues demandes adequadament.

El nostre article se suma a un creixent nombre de veus de científics socials que, d'una banda, posen l'accent en la persistència d'una jerarquia de coneixements disciplinaris -l'enginyeria i l'economia dominant en la mitigació- i, de l'altra, en l'objectiu de restar importància a la idea de consens en el procés de l'IPCC.

Sorprenentment, tot i que només el 7% dels autors treballen actualment en una organització internacional, molts d'ells semblen haver passat a través d'algunes d'aquestes organitzacions en el passat. El Banc Mundial, la Convenció Marc sobre el Canvi Climàtic, la FAO o el PNUMA apareixen en les 10 principals institucions a través de les quals han passat més autors durant la seva carrera fins al moment. Quan el focus es col·loca en els 20 autors que coautoren més entre si, s'observa que aquests han passat per tres institucions rellevants: la Universitat d'Stanford, el Laboratori Nacional del Pacífic Nord-Oest i l'Institut Internacional per a l'Anàlisi de Sistemes Aplicats. L'anàlisi també posa en relleu el fet que el 85% d'aquests 20 autors ja havia participat en almenys una avaluació de l'IPCC abans, i el 50% d'ells en tres avaluacions o més.

Els nostres col·legues de l'IPCC i altres lectors han d'entendre que l'anàlisi no pretén qüestionar l'esforç de l'IPCC, la professionalitat dels autors involucrats, o la validesa dels missatges de l'informe. Era important per Matthew Paterson (Universitat d'Ottawa i un dels tres coautors) i un servidor entendre qui érem, les perspectives que ens faltaven en la nostra anàlisi del desafiament de la mitigació del canvi climàtic i les opcions de resposta disponibles.

Esperem que l'IPCC pugui en el futur desenvolupar un enfocament més integrador de coneixements, que incorpori les fonts més àmplies possibles de coneixement sobre el desafiament de la mitigació.

Esteve Corbera

Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA)

Esteve.Corbera@uab.cat

Referències

[View low-bandwidth version](#)